

съ предлози, появили са членовете или мѣстоименията *тъ, та, то* и вмжкнале са множество грцки и турски думи; рускиятъ езикъ измѣнилъ първоначалното си произношение, заимствувалъ множество восточни и нѣмски думи и изгубилъ носовите звукове (*ж* и *іж*); сжрбскиятъ езикъ усвоилъ нѣколко чужди на славянските нарѣчия звукове (*ћ, ѣ* и *џ*), сжкратилъ множество първоначални думи (*во* намѣсто *воль*, *ко* намѣсто *кой* и пр.) и изгубилъ нѣколко звука (*х, ж* и *ы*); чехскиятъ езикъ усвоилъ множество нѣмски форми и отдѣлни думи, и т. н. Съ една дума, различието между славянските нарѣчия станало до толкова голѣмо, щото когато славянските депутати са сжбрале въ Виена на „Славянското сжбрание,“ то не можѣле да са разбератъ и биле принудени да говорятъ нѣмски.

Разбира са, че ако сж са измѣняле славянските нарѣчия, то слѣдъ време е трѣбало да са измѣнатъ и понятията на славянските племена, слѣдователно измѣнило са е и народното творчество. Въ старите времена, когато славянскиятъ езикъ е билъ почти общъ, когато религията е била една и когато понятията сж биле сходни между себѣ си, то и сждържанието на народното творчество, поезията и обичаите сж имале между себѣ си сжщественно сходство; но слѣдъ време, когато било распространено християнството, когато славянските племена биле принудени да са разскжсатъ на части и да сжставатъ отдѣлни господарства или да са подчинатъ на различни чужденци и когато биле прекрашени тѣхните сношения, то и първобитните вѣрования и обичаи изгубиле своето значение и заборавиле са окончателно. Да земеме за примѣръ старославянската митология.